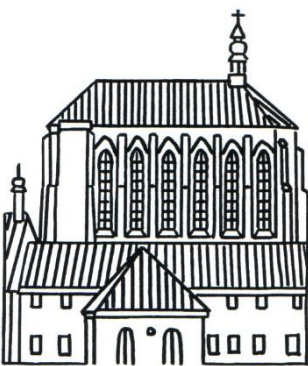

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXXII.

Září 2026

Draží čtenáři!

Dva měsíce uběhly jako voda, tedy pokud ještě někde nějaká zbyla. Sucho dalo, vlastně ještě dává, zabrat a tropické teploty překvapily svou intenzitou. Po zatmění slunce opět vyšlo, po noci přichází nový den. Přehrady a nádrže mají nejspíš dovolenou od svého úkolu zadržovat vodu. Kéž jsou brzy zase plné a ryby ať se radují, že mohou dýchat.

Průtrže mračen a poryvy větru prověřily pevnost stanů, ne každý obstál. Při pohledu do noční bouřky jsem zahlédl, jak si tančící stromy užívají kapky deště. Někdy si říkám, že je škoda nevidět nadšení přírody, která hasí svou žízeň a nerozhlíží se, zda se někdo dívá. Skoro úsměvné je vidět děti, jak si s velkým zájmem hrají v kalužích s blátem, které mají snad všude. Nebo tiše pozorovat ptáky, kteří se po kapkách občerstvují. A kočky, které si neodbytně žádají svou kapsičku, na které si pochutnají.

Bylo mnoho událostí, na něž se člověk těšil, a které jako lusknutím prstů odpluly do minulosti, do vzpomínek. Chci vzpomenout i na ty události, které by člověk nejraději nezažil. Ambulance na akutním příjmu prázdné nebyly, nebyla ani nouze o poslední rozloučení. Bůh nikoho neopustil, stále dává sílu

těžká břemena unést. Potkal jsem hrdiny, ani o tom sami neví, kteří jsou příkladem a povzbuzením.

Nevím, zda jste mezi těmi, kteří si po prázdninách potřebují odpočinout, ale tok času a událostí nám to stejně nedovolí. Školní rok se nebude rozjíždět pomalu, nýbrž raketovou rychlostí nás převede do jiné dimenze. Kromě zájmových kroužků začne i výuka náboženství, kde by se děti měly setkat s láskou k Bohu, začnou i přípravy ke svátostem těch, kteří svůj život touží prožívat v plnosti a blízkosti s Kristem.

Září je naplněné velikými svátky a slavnostmi. Mariánské poutě k oslavě Mariina narození až po svatováclavské slavnosti nás zvou k účasti a nabízejí dobití a motivaci k zvěstování evangelia, pro které stojí za to žít. Bůh jednou přijde a budeme ho vidět tak jak je..., ale chce přicházet na tento svět skrze nás, skrze naše svědectví!

Události, které nás čekají jsou výzvou. Těším se na setkání na hlavní pouti v Hájkě s novým arcibiskupem, těším se i na třináctku v září, kdy budu moci sloužit mši sv. v Žarošicích. Již nyní upozorňuji na františkánský festival – spojený výročí úmrtí sv. Františka. 800 let stojí za to oslavit!

Od září ožije Hájek novou komunitou bratří, kéž ji Panna Maria naplňuje svou ochranou.

Požehnaný nový školní rok!

Váš Filip

Z FARNOSTI

Aktuality sledujte, prosím, na nástěnce, v ohláškách, na webu a Fb.

- **První mše svatá pro rodiny s dětmi**, při které budou požehnány školní aktovky, se koná **6. září v 10.15**. Poté jsou všichni zváni na farní kavárnu do refektáře.
- **Farní kavárny** se budou od října konat v obvyklou dobu, tedy jednou za měsíc **vždy druhou neděli** dopoledne již po ranní mši svaté. Výjimky z pravidla budou včas ohlášeny.

- Od září opět začíná klasický provoz:
 - zpovědní pohotovost + adorace každý všední den od 9.00 do 15.00 hodin,
 - hodiny pro veřejnost na faře: čtvrtek 14.00 až 16.00, pátek 9.00 až 11.30 hodin.
- Další hájecké poutě proběhnou 5. září a 26. září.
- Františkánské svátky v říjnu: 3. října – Tranzitus, 4. října svátek sv. Františka, mše sv. ráno spojené v 9.30.

Nový podcast

Náš nově zvolený provinciál, o. Bonaventura, spustil v srpnu s kolegou Karlem Moulíkem na YouTube nový podcast, k jehož sledování jste všichni srdečně zváni: [Lidství v čase AI](#).

Náboženství pro žáky ZŠ

- ve středu od 16.00 – příprava na první sv. přijímání (v učebně)
- ve středu od 17.00 – katecheze pro starší děti (4. až 8. třída, v učebně)

Biblická katecheze pro dospělé

- ve středu od 19.00 na faře (sraz před farou po nešporách), téma na září: Stvoření; Svět je dílem Trojjediného Boha

Začínáme 2. září!

Těší se Simona Skřivánková

Příprava na křest dospělých a na biřmování

(vede otec Filip), začne v úterý 22. září v 17.00 na faře. Pro přihlášení se stačí přijít a projevit zájem.

Těší se na vás Filip

FRANTIŠKÁNSKÝ KLÁŠTER HÁJEK

MÍSTO S NEJSTARŠÍ LORETOU

jubilejní rok 800 let od smrti sv. Františka

HLAVNÍ POUŤ

Narození Panny Marie

v sobotu 5. září 2026

Slavnostní mše svatá

11:30

celebruje

Mons. Stanislav Přibyl

arcibiskup pražský

hudebně doprovází Cantabundus Praha Kbely

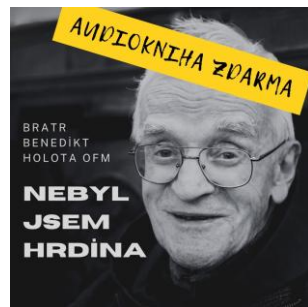
Program poutě

- 5:45 pěší pout' od kaple č. 1 Malovanka, viz plakátek
- 9:30 komentovaná prohlídka
- 10:15 modlitební zastavení u kaple č. XVIII.
připojení poutníků, procesí s Pannou Marií.
- 10:00 Možnost svátosti smíření
- 11:00 přivítání poutníků, modlitba růžence
- 11:30 mše sv.
- 13:30 koncert Cantabundus – refektář
- 14:30 komentovaná prohlídka
- 15:00 slavnostní požehnání

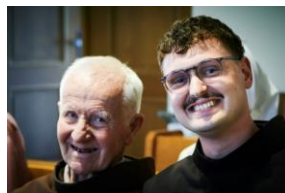
Občerstvení zajištěno, prodej křesťanských knih, aj. bohudíky stánky

OHLÉDNUTÍ

- Již brzy se do Hájků ze svých komunit přestěhují bratři Jakub, Šebestián a Justin, kteří se stanou prvními členy nové stálé místní komunity (viz [Změny v naší provincii](#))
- Máme velkou radost, že se povedlo vytvořit audioknihu našeho milovaného bratra Benedikta Holoty, který by se 5. srpna dožil 104 let, a který svou pozemskou pouť ukončil letos na jaře. O období totality a Božím vedení ve svém životě vypráví sám autor. Odkaz najdete a poslechnout si ji zdarma můžete například na našich stránkách www.ofm.cz nebo na YouTube: [Nebyl jsem hrdina](#)

- Na přelomu července a srpna proběhla každoroční několikadenní Františkánská pouť pro mládež, kterou radostní poutníci zakončili 2. srpna v Hájků na pouti Porciunkule.
- Další požehnaná a hojně navštívená hájecká pouť ke svátku Nanebevzetí Panny Marie se konala v sobotu 15. srpna.
- Velice se radujeme z nového bratra! O slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, 15. srpna, složil své první sliby v Brně-Soběšicích u sester klarisek bratr Antonín Karel Pelikán a stal se tak františkánem. Ať Antonína Pán stále provází a Panna Maria nad ním drží svůj ochranný plášť!

- Bob Fliedr natočil s dětmi ve spořilovském kostele Sv. Anežky k 800. výročí úmrtí sv. Františka krásnou novou píseň. Poslechnout si ji můžete zde: [Píseň tvorstva](#)
- Možná si vzpomínáte na výstavu krásných fotografií našich bratrů Bernarda a Pavla, kterou jsme před pár lety uspořádali v ambitech kláštera. Tyto a další fotografie nyní zdobí novou knihu od Éloi Leclerca „[Píseň bratra Slunce](#)“, kterou vydaly Paulínky. Doporučujeme!

Poprvé ve Štěkni

Letošní farní dovolená nás po roce opět svedla dohromady – přátele a farníky od Panny Marie Sněžné – tentokrát ale na novém místě. Místo, na které jsme byli zvyklí, jsme letos vyměnili za Štěkeň u Strakonic, kam jsme se vypravili druhý srpnový týden. O skvělou organizaci se postarali Miřátský a otec Bonaventura, za což jim patří velký dík.

Ve Štěkni nás vřídne přivítaly sestry v tamním zámku a postaraly se o nás také jejich kuchařky, díky nimž nám během celého týdne nic nechybělo. Počasí nám přálo – bylo krásné, i když občas sluníčko pořádně pálilo. V takových chvílích jsme se rádi uchýlili do stínu starých dubů v zámecké zahradě, kde jsme si vychutnávali příjemný chládek, nebo jsme se šli osvěžit do vody. Když bylo horko na výlety, sáhli jsme po deskových hrách.

Program byl bohatý a pestrý. Večer patřil sportovnímu vyžití – hráli jsme frisbee a pořádali běžecké štafety. Chodili jsme se koupat do nedalekého splavu, podnikali jsme výlety do okolí, a dokonce jsme si vyzkoušeli i rýžování zlata. Nechyběly ani přednášky ani večerní opékání buřtů, u kterého se sešla celá parta. Děti si užily vlastní dobrodružství – vydaly se na celodenní výlet spojený s přespáním ve skautském středisku.

Každý den nás pak spojovala bohoslužba doprovázená kytarou a společným zpěvem, na který se – jak jinak – mnohé dámy z farnosti poctivě připravovaly už předem.

Týden ve Štěkni jsme si všichni moc užili a už teď se těšíme na příští ročník. Snad se tam opět ve zdraví a Boží milosti znovu shledáme, a to hned první týden v srpnu následujícího roku 2027.

A na závěr ještě jedno velké poděkování: Boni, děkujeme ti za posledních osm let, kdy jsi s námi vydržel a vytvářel jsi nám duchovní i kamarádský doprovod! Pán Ti žehnej na další cestě.

Díky všem a za rok!

Alena Bohdanecká

Dětský putůk do Strakonice

Při mši sv. nás doprovázeli také žáci letního soustředění ZUŠ Strakonice

Nakonec se nás u památného dubu v zámeckém parku sešla pěkná františkánská rodina

LITURGICKÉ OKÉNKO

Úvodní obřady mše sv. (5. část)

Znamení kříže

Po skončení vstupního zpěvu se kněz i věřící vstojе znamenají křížem. Kněz přitom obrácen tváří k lidu říká: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Lid odpovídá: Amen. (Z Římského misálu)

Raní křesťané začínali každou svou činnost znamením kříže, samozřejmě tedy také modlitbu. Na kříži se Ježíš z lásky k lidem vydal až do krajnosti, na kříži byla poražena smrt. Na kříži máme účast skrze svůj křest, kříž je znamením naší identity. Proto děláme znamení kříže také v úvodu bohoslužby, i když ta již začala shromážděním křesťanů, vstupním zpěvem a vstupním průvodem.

Znamení kříže doprovázíme slovy Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého – právě ve jménu Trojjediného Boha jsme byli pokřtěni, kvůli tajemství Trojjediného Boha jsme přišli na bohoslužbu, ve jménu Trojjediného Boha ji chceme prožít.

Znamení kříže je prosté gesto plné významu. Znamení kříže je modlitba. *„Znamení kříže je vyznáním víry. Vyznání víry je vyznáním naděje. Tím, že se žehnáme znamením kříže, dáváme se do jeho ochrany. Držíme jej před sebou jako štít, který nás kryje v útrapách našich dní a dává nám odvahu jít dál. Kdykoliv děláme znamení kříže, nově přijímáme křest. Kristus nás z kříže táhne k sobě, a tak do společenství s živým Bohem.“* (Joseph Ratzinger, pozdější papež Benedikt XVI.)

Znamení kříže je první společné gesto, které dělá shromážděný lid. Zároveň je to trojiční předznamenání celého liturgického slavení. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Křížem se křesťané žehnají od nejstarších dob. Ve 3. století o tom mluví Tertullián (De corona), když říká: *„Na cestách, při každém vcházení i vycházení, při oblékání i obouvání, při umývání i rozsvěcení světla, u stolu,*

když uléháme i když sedíme, zkrátka při jakékoli činnosti vyznačujeme na čele znamení kříže.“ Zprvu šlo o malé znamení kříže, které se dělalo palcem na čelo.

Úvodní znamení kříže se do mše svaté dostalo patrně jako soukromé gesto přípravy celebranta a pochází pravděpodobně právě ze zvyku křesťanů začínat tak veškerou činnost.

To, že dnes děláme v úvodu mše sv. znamení kříže, není žádná samozřejmost. Když v letech 1962 až 1965 probíhal Druhý vatikánský koncil, bylo navrhováno, aby znamení kříže dělal v tichosti pouze kněz, aby více vyniklo, že znamení kříže netvoří začátek bohoslužby, neboť ta již začala shromážděním křesťanů a vstupním průvodem. Na výslovné přání papeže Pavla VI. se však křížem znamená celé společenství a všichni se ke knězi přidávají slovem Amen.

Zdroj: www.liturgie.cz, Mše svatá

Připravila Lucie Vorlová

Sestry a bratři v Kristu,

v liturgickém okénku zde probíráme mši sv. opravdu kousek po kousku.

Na přání našeho otce faráře Filipa si zde dovoluji předeslat, že mše sv. má dva důležité vrcholy, při nichž je opravdu důležité vzdávat přítomnému Pánu maximální úctu a koncentrovat svou pozornost:

1. při četbě evangelia,

2. při proměňování darů v Tělo a Krev Páně.

Pokud se v těchto posvátných chvílích kdokoliv z přítomných zabývá něčím jiným, ochuzuje nejen sám sebe, ale narušuje také jednotu celého shromážděného společenství, zvláště pokud vyrušuje např. hovorem nebo chůzí po kostele, když si třeba při pozdním příchodu hledá místo. V takovém případě má setrvat v úctě tam, kde je, a až po četbě evangelia či po proměňování si najít místo k sezení.

Při koncertě či divadelním představení by podobné vyrušování bylo nemyslitelné, a tady jde o víc, tady je živý Pán v Písmu svatém a v Eucharistii.

V neděli a v zasvěcené svátky se pak má katolický křesťan zúčastnit celé mše svaté, pokud mu v tom nebrání vážné důvody.

TRANSITUS SV. FRANTIŠKA (6.)

Milí čtenáři, v tomto díle se budeme věnovat obnovení slavení Transitu sv. Františka v místech, kam se bratři františkáni vrátili po restituci klášterů.

Jaký vývoj měl obřad Transitu po roce 1989, nám přiblíží br. Regalát, kterého jsem poprosil o svědectví, jelikož do řádu vstupoval již za totalitního režimu, a tudíž také zažil obnovení obřadu a jeho další vývoj, na kterém měl faktický podíl, na jeho ustanovení v té formě, jak ji známe dnes u nás.

„Jak šel čas v 90. letech, stávalo se zřejmějším, že – i přes používání českého textu zpěvů – noví bratři, ale také lidé, kteří třeba v Praze do kostela Panny Marie Sněžné v nemalém počtu přicházeli na každoroční obřad Transitu 3. října večer, nerozuměli dění, i když třeba na úvod obřadu předsedající něco pro vysvětlení řekl. Pro mě byla inspirací návštěva obřadu Transitu u bratří minoritů v Praze u sv. Jakuba pravděpodobně v roce 1999. Na nynější dotaz u bratra provinciála minoritů (P. Stanislaw Gryń), který byl zřejmě i tehdy v Praze, mi bylo odpovězeno, že tamější obřad Transitu připravili podle v Polsku vydané knížečky. List, který tam měl lid možnost mít v ruce, jsem si vzal domů a časem jsem podle něj začal upravovat náš obřad. Byl to jen pokus o oživení a snaha, aby se obřad sám lépe vysvětloval. Nedělal jsem si žádné naděje, že by se nová forma stala v provincii oficiální. Faktem ale je, že si našla svou oblibu, zvláště po změně provinciála v roce 2000. Když se pak začal připravovat nový Františkánský usuál, jenž vyšel v roce 2009, v řadě našich domů se tato nová forma Transitu už nějakou dobu používala. A proto se dostala i do usuálu.

Vybral jsem dvě ne právě krátká čtení z Františkánských pramenů. První z Bonaventurovy Legendy Maior, jež mimo jiné zmiňuje, že se těsně před smrtí František začal modlit žalm 142, který se právě následně na to zpívá. Po zpívaném žalmu je vloženo druhé čtení, tentokrát z Prvního životopisu sv. Františka od Tomáše z Celana, v němž se pozornost mimo jiné více soustřeďuje na Františkova stigmata. V obou čteních se mluví o ráně na pravém boku.

Už si nevybavuji, jestli bratři minorité měli hábit na zemi, spíš asi ne. V Bonaventurově prvním čtení je zmínka o tom, že si František lehl v zápalu

ducha „ nahý na holou zemi“. Hábit na zemi je tedy spíše symbolem, obložili jsme ho svíčkami a pět červených svící vyjadřuje umístění stigmat: na ruku, na nohu a v boku právě na pravé straně.“

Jak se lze dočíst výše, zachovaly se ze staré formy jen některé části Transitu z roku 1926. Je to antifona „Ó, nejsvětější duše“, která je ale novým překladem a shoduje se s textem v samizdatovém usuálu málo. Dále žalm 142, který je starým překladem, jelikož v novém Františkánském usuálu z roku 2009 se používá nový liturgický překlad, dále pak antifona „Salve sancte Pater“, která je také v novém překladu.

Co P. Petr Regalát Beneš OFM nezmiňuje, je vydání Serafického usuálu v roce 1991 zásluhou br. Mariána Víta Janíčka. Tento obsahuje také obřad Transitu, který je pouze převzat ze samizdatového usuálu a v ničem se neliší. Obsahuje mnoho gramatických chyb a nepřesností, byl totiž vydán ve spěchu po obnově františkánské provincie po roce 1989 a byl používán až do roku 2009.

Pro obřad transitu v současné formě se zpočátku užívaly improvizované podklady. Pololáníkovy noty byly nakopírovány mezi bratry na papíry formátu A3 ve formě brožury. Pro čtené části existoval jen průvodní list formátu A4, přičemž většina textu se četla přímo z knihy Františkánských pramenů, které byly vydány ještě za totality. Tento stav trval do roku 2009, kdy byl provincií vydán zásluhou P. Jakuba Františka Sadílka OFM nový usuál, v němž byl celý obřad již zachycen. Texty byly převzaty ze jmenovaných podkladů a noty byly vysázeny pomocí notového editoru Capella. Celý přepis nijak původní obřad neměnil, pouze jej přenesl do uživatelsky přístupnějšího formátu, který se ve všech komunitách uchytil a vesměs se tedy dnes při Transitu používá usuál.

Obřad Transitus podle Františkánského usuálu z roku 2009 se tak nyní slaví ve františkánské provincii jednotně.

V dalším díle poznávání Transitu se budu věnovat jeho struktuře, která je také nemálo zajímavá.

o. Kapistrán

Zdroje:

- *Zpráva P. Petra Regaláta Beneše OFM o rozšíření obřadu Transitu v české františkánské provincii. Sepsáno v Praze 25. října 2018. Nalézá se v Archivu františkánské provincie.*

- *JANIČEK, Vít Marián. 1991. Serafický usuál. Nalézá se v Archivu františkánské provincie.*

Vysvětlivky:

- Usuál – kniha modliteb a obřadů františkánské provincie v ČR
- Salve sancte Pater – prosba ve formě hymnu k sv. Františkovi (Salve, sancte Pater, patriae lux, forma Minorum, Virtutis speculum, recti via, regula morum, Carnis ab exilio duc nos ad regna polorum. Český překlad: Zdráv buď, svatý Otče, světlo vlasti, vzore menších bratří, Zrcadlo ctností, cesta spravedlnosti, pravidlo mravů, Z vyhnanství těla doved' nás do nebeského království.

K ZAMYŠLENÍ

Jak to všechno zvládat...

*Jsmo křesťané, modlíme se, prosíme a děkujeme, přistupujeme ke svátostem...
A přesto. Ani nám se nevyhýbají dny, kdy bychom potřebovali rozsvítit všechna
světla a trochu té záře si vpítit i do hlavy a srdce.*

Pokud příčinou není opravdová nemoc, která vyžaduje kompetentní pomoc lékaře, situace se, mnohdy skoro zázračně, vylepší – stačí k tomu třeba i nedlouhý telefon s kamarádkou, který kupodivu většinou končí humorně konstatováním, že co mne nezabije, to mě posílí. Volba slov někdy bývá i peprnější... Však to všichni známe!

Po dvou pestrých měsících přijdou další pestré dny. Dny plné radosti i ty náročnější.

Jak to zvládat? S vírou, s nadějí a s láskou. S úsměvem a upřímnými slovy na rtech, s přáním všeho dobrého. Nepomlouvat a kde to jde i chválit. A umět se omluvit nahlas, i tam, kde nás slyší jen Bůh. Kéž právě Jeho bezpodmínečná Láska je nám příkladem.

Když to půjde ztěžka, nezapomínejme na svátosti, na tu bezbřehou pomoc Boží... Nebojme se k Němu přijít s důvěrou dítěte.

Přívětivé Babí léto vám přeje Redakce

NOC SVĚTLA

v kostele Panny Marie Sněžné

Na Jungmannově náměstí

29.9. 19:30 až 20:45

Přijď do kostela. Ježíš Kristus je zde přítomný.

Pořádá společenství Cestou k životu

Další Noc světla se koná 27.10.

zvedeme muže, kteří hledají své povolání, na akci

48 hodin františkánem

**20. - 22. listopadu 2026
v klášteře v Hájku u Prahy**

www.ofm.cz

Pro více informací nebo přihlášení se ozvěte bratru Bernardovi na mail bernard@ofm.cz. Akce je pro muže od 18 do 40 let a ráda by pomohla v hledání vlastního životního povolání.

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)
9.00–15.00 zpovědní pohotovost a adorace v Michalské kapli
neděle: 9.00 (stream), 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00
denně: 17.30 modlitba růžence
Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v úterý 15. 9. v 19.00 hodin.

* * *

Příspěvek
na provoz farnosti

Příspěvek PMS
na rekonstrukci elektřiny

Rekonstrukce toalet na nádvoří je ve finálním stavu.
Prosíme a děkujeme za další finanční podporu.

Do fondu **Donátor** za naši farnost je potřeba letos ještě vybrat: 93 900 Kč.
(stav k 1. 9. 2026)

* * *

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Jan Kapistrán Tomáš Gajdoš OFM

Hodiny pro veřejnost: Čt 14–16.00; Pá 9–11.30 (jiné dny v týdnu pouze po předchozí domluvě s farářem nebo vikářem).

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Za aktuální reportáže a přípravu snímků redakce děkuje Zuzaně Rebcové, a za snímky samotné všem jejich autorům.

Redakce: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, snezenka.farni@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 9. 2026.

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 20 Kč. Neprodejně.

Dobrovolné příspěvky vhazujte do pokladničky v kostele.